

**Dirk
Hiemstra**

Israël

*Hoe het zich
verhoudt tot het*

Koninkrijk van God

Bijbelvertaling

In deze uitgave wordt, behalve wanneer anders is aangegeven, gebruik gemaakt van de NBG-vertaling 1951 © Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap 1951.

Benadrukking in de Bijbeltekst is een toevoeging van mijn kant.

Voorwoord

Een paar jaar terug had ik duidelijk de behoefte om eens een artikel te schrijven over Israël. Ik ben opgegroeid in een Gereformeerd nest en ben daarin steeds geconfronteerd geweest met een positieve houding ten opzichte van de huidige staat Israël. Vooral de zesdaagse oorlog in 1967 staat nog redelijk vers in mijn geheugen, ik was toen 13 jaar oud. Ook de holocaust en de beschreven gevolgen voor de Joden in de tweede wereldoorlog hadden mijn bijzondere interesse. Al heel vroeg hadden we thuis op de radio een hoorspel gebaseerd op de roman “Exodus” geschreven door Leon Uris. Later heb ik bijna alle boeken van Leon Uris gelezen waarvan een aantal betrekking hadden op de situatie van de Joden rond en tijdens de tweede wereldoorlog.

Binnen de verschillende kerkelijke settingen waar ik deel van heb uitgemaakt door de jaren heen ben ik ook geconfronteerd geweest met een overwegend positieve houding ten opzichte van de Joden en de staat Israël. Voor mij was duidelijk dat de oprichting van de staat Israël in 1948 de vervulling van bijbelse beloften moest zijn.

De grote vraag die mij de laatste jaren enorm heeft bezig gehouden is de vraag: “Wat heeft de bijbel ons hierover te zeggen?” Al lezend begon het in mijn binnenkant te knagen en merkte ik dat de positieve grondhouding ter discussie kwam te staan. Klopt het allemaal wel en komt het allemaal wel overeen met de bijbel? Deze vraag heeft mij ertoe aangezet om mijn vooroordeel opzij te zetten en specifiek ten opzichte van dit onderwerp de bijbel eens nader te gaan bestuderen en mij af te vragen of er wellicht ook sprake is van een soort eigenmachtige uitleg van de bijbel in plaats van een zuivere exegese van de veelgebruikte teksten.

¹⁹En wij achten het profetische woord (daarom) des te vaster, en gij doet wèl, er acht op te geven als op een lamp, die schijnt in een duistere plaats, totdat de dag

*aanbreekt en de morgenster opgaat in uw harten. ²⁰Dit moet gij vooral weten, **dat geen profetie der Schrift een eigenmachtige uitlegging toelaat**; ²¹Want nooit is profetie voortgekomen uit de wil van een mens, maar, door de heilige Geest gedreven, hebben mensen van Godswege gesproken.
(2 Petrus 1:19-21)*

Dit resulteerde in 2021 in een artikel over Israël wat ik op mijn website plaatste onder de titel “Israël, en hoe het zich verhoudt tot het Koninkrijk van God”. Dit artikel deed vrijwel onmiddellijk in mijn directe omgeving nogal wat stof opwaaien. Ik ben mij sindsdien nog meer blijven verdiepen in dit onderwerp waarbij toch een aantal zaken in beweging bleven wat voor mij de behoefte deed ontstaan om het bewuste artikel te herzien en uit te geven in de vorm van een klein boekje onder dezelfde titel.

Een flink aantal uren is er in gegaan om één en ander op papier te krijgen. De lay-out aanpassen en stukken herschrijven, om vervolgens met hulp van mijn lieve echtgenote nog een keer door spelling en zinsbouw heen te gaan en om op die manier niet alleen te weten wat ik geschreven heb, maar ook te weten dat er iemand meegelezen heeft om te kijken of zij het begrijpt en of de boodschap overkomt.

Dank aan mijn lieve vrouw voor het steeds maar weer meelezen en becommentariëren en corrigeren van wat ik geschreven heb. Dank vooral ook aan God, ik ben ervan overtuigd dat Hij mij door zijn Geest heeft bijgestaan om het goed op papier te krijgen.

Dirk Hiemstra

Inhoud

Inleiding	- 7 -
Historisch perspectief.....	- 9 -
De eerste gemeente	- 9 -
De tijd van de kerkvaders	- 11 -
De concilies in de 4 ^e eeuw	- 12 -
De Reformatie.....	- 13 -
John Nelson Darby	- 15 -
Israël, een staat vanaf 1948.....	- 16 -
De bijbel.....	- 18 -
Eerstgeboorterecht.....	- 19 -
Efraïm en Juda	- 22 -
Naamgeving van Israël	- 26 -
De uittocht uit Egypte	- 30 -
Ruth	- 32 -
De scheidbrief.....	- 36 -
Ballingschap en terugkeer	- 41 -
Paulus	- 45 -
De brief aan de Romeinen	- 48 -
De brief aan de Galaten	- 51 -
Overige teksten	- 54 -
Efeziërs 1:4-6	- 54 -
Efeziërs 2:11-22	- 54 -
Romeinen 10:12-13	- 55 -

Galaten 3:28-29.....	- 55 -
Kolossenzen 3:11	- 56 -
Filippenzen 3:2-11.....	- 56 -
Jezus Christus.....	- 59 -
Evangelië van Johannes	- 62 -
Inzoomen op de tekst van Johannes.....	- 64 -
Afrondend.....	- 87 -

Inleiding

Er is op dit moment een wereldwijde beweging zichtbaar aan het worden waarbij christenen van diverse pluimage plotseling tot het inzicht lijken te komen dat de bijbel niet alleen bestaat uit het Nieuwe Testament, en dat het evangelie niet alleen te vinden is in de brieven van Paulus. Mensen vertellen dat ze opeens tot de conclusie komen dat ze zich aan de wet van Mozes moeten houden. Wereldwijd vertellen veel mensen over dromen, waarin naar verluid de Heilige Geest hen duidelijk maakt dat de wet niet alleen voor de Joden is, maar ook voor volgelingen van Jezus. Vaak zijn dit openbaringen die volledig zonder tussenkomst van anderen lijken te worden ontvangen. Naar aanleiding van deze openbaringen gaan mensen hun visie op de zondag en de kerkelijke feesten heroverwegen, en komen vaak tot de conclusie dat de Sabbat en de bijbelse feesten ook voor christenen een grote meerwaarde zouden hebben, dus ook voor christenen een must lijken te zijn.

Dit roept dan echter bij anderen weer reacties op in de zin dat er beweerd wordt dat de wet voor christenen niet van toepassing is, we zijn zogezegd “niet onder de wet”. Veelal wordt dan verwezen naar het onderwijs van Paulus met name in de brief aan de Romeinen en de brief aan de Galaten, op basis waarvan veel christenen claimen dat Paulus een andere boodschap heeft dan Mozes, en zelfs ook een andere dan Jezus in de evangeliën. Paulus zou de ontvanger zijn van het evangelie voor de heidenen, het zogenaamde evangelie van de genade, terwijl Jezus het evangelie van het Koninkrijk voor de Joden zou verkondigen. Een vaak gehoord argument is dat de wet er is voor de joden en niet voor de heidenen, een vaak gehoorde uitspraak is dan ook: “We zijn toch geen joden?”

Een jaar of zeven geleden begon hier voor mij ook beweging in te komen, toen ik geconfronteerd werd met onderwijs over deze

zaken. Eerst natuurlijk erg voorzichtig vanwege de waarschuwingen die Paulus hierin zou hebben gegeven, met name in de Galatenbrief.

Persoonlijk heb ik al jaren grote vragen gehad bij veel van de activiteiten binnen het zogenaamde kerkelijke jaar. Vooral alle festiviteiten rond kerst roepen bij mij al jaren grote vraagtekens op vanwege de herkomst van deze feesten, die uitdrukkelijk van heidense origine zijn. We hebben er weliswaar een christelijk sausje overheen gegoten, maar dat verandert niets aan het feit dat de oorsprong in het heidendom ligt. De geboorte van Jezus heeft totaal niets te maken met 25 december, deze datum is wereldwijd de dag waarop de zonnegod geboren werd. Binnen verschillende culturen heeft de zonnegod weliswaar steeds een andere naam, maar de datum 25 december is bijna overal dezelfde. De allereerste die de titel zonnegod kreeg was Nimrod, bekend van de torenbouw van Babel. Deze Nimrod wordt door velen gezien als de eerste verschijning van de antichrist. En ja, je gaat de geboorte van Jezus natuurlijk niet vieren op de dag waarop zijn tegenhanger geboren zou zijn.

In mijn denken is er nogal wat gaan schuiven, met als gevolg dat ik mij een tijd lang meer en meer ben gaan conformeren aan de bijbelse festiviteiten zoals de sabbat en de feesten uit Leviticus 23.

De grote vraag die dankzij dit proces bij mij langzamerhand boven water kwam drijven was:

- Wie is Israël eigenlijk, is dit het Joodse volk en is de nieuwe staat die in 1948 is gesticht in het Midden-Oosten het Israël van de bijbel, of een voortzetting ervan?
- Hoe zit het met de vervulling van veel bijbelse beloften?

Met deze vraag wil ik mij in dit boek bezig houden. Als deze vragen beantwoord worden geven ze ook meteen een basis om verder te denken in de richting van de sabbat en de bijbelse feesten en hun relatie met heidense christenen. Ik wil proberen om deze vragen wat nader onder de loep te nemen, ten eerste stilstaan bij het historisch perspectief, te weten:

1. De eerste gemeente,
2. De vroege kerk in de tijd van de kerkvaders,
3. De grote concilies in de 4^e eeuw,
4. De reformatie,
5. De dispensatieleer van John Nelson Darby halverwege de 19^e eeuw,
6. Het ontstaan van de staat Israël halverwege de 20^e eeuw.

Daarna wil ik proberen vanuit de bijbel de vraag over wie Israël is beantwoord zien te krijgen.

Het is niet de bedoeling dat hiermee alle zaken tot in het kleinste detail behandeld worden, het is bedoeld om een bijdrage te leveren in een lopende discussie.

Historisch perspectief

De eerste gemeente

Toen Jezus naar deze aarde kwam, kwam Hij te midden van zijn Joodse volksgenoten, de eerste discipelen werden gerekruteerd uit deze kring, het waren allemaal Joden. De hele beschrijving van de vier evangeliën vindt plaats op dat zelfde stukje land in het Midden-Oosten. De prediking van Jezus was overwegend aan het adres van Joden, het enige heidense aan het geheel was dat het gebied wat in de bijbel Galilea wordt genoemd bekend is als het Galilea van de heidenen. Er zijn wel een paar hints te vinden in de evangeliën dat ook heidenen deel mogen hebben aan het evangelie, zo wordt in Mattheus 8 een Romeinse Centurion aangetroffen, die door Jezus wordt geprezen voor zijn grote geloof, wat er in resulteert dat hij mag aanzitten in het Koninkrijk der Hemelen met Abraham, Isaak en Jakob.